Divan Edebiyatı Araştırmaları Dergisi/The Journal of Ottoman Literature Studies 35 (Aralık/December 2025), 219-226.
Araştırma Makalesi/Research Article. https://doi.org/10.15247/devdergisi.1815804

ŞEMÎMÎ BABA ve YENİ BİR ŞİİRİ

Mahmut Esat HARMANCI | ORCID: https://orcid.org/0000-0001-8132-2869 | *esatharmanci@gmail.com*

Prof. Dr., Kocaeli Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü, Kocaeli-Türkiye/Prof. Dr., Kocaeli University, Faculty of Arts and Sciences, Department of Turkish Language and Literature, Kocaeli, Türkiye ROR ID: https://ror.org/0411seq30

Atıf Bilgisi/Citation: Harmancı, Mahmut Esat. "Şemîmî Baba ve Yeni Bir Şiiri". *Divan Edebiyatı Araştırmaları Dergisi* 35 (Aralık 2025), 219-226. https://doi.org/10.15247/devdergisi.1815804 Harmancı, Mahmut Esat. "Şemîmî Baba And A Newly Discovered Poem". *The Journal of Ottoman Literature Studies,* 35 (December 2025), 219-226. https://doi.org/10.15247/devdergisi.1815804

Geliş Tarihi/Date of Submission: 01.10.2025

Kabul Tarihi/Date of Acceptance: 20.11.2025

Yayım Tarihi/Date of Publication: 30.12.2025

Değerlendirme/Peer-Review: İki Dış Hakem-Çift Taraflı Körleme/Double anonymized-Two External

Araştırma Makalesi/Research Article

Etik Beyan/Ethical Statement: Bu çalışmanın hazırlanma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyulduğu ve yararlanılan tüm çalışmaların kaynakçada belirtildiği beyan olunur./ It is declared that scientific and ethical principles have been followed while carrying out and writing this study and that all the sources used have been properly cited

Benzerlik Taraması/Plagiarism Checks: Yapıldı – Turnitin

Etik Bildirim/Complaints: divanedebiyatidergisi@gmail.com

Çıkar Çatışması/Conflicts of Interest: Çıkar çatışması beyan edilmemiştir/The author(s) has no conflict of interest to declare

Finansman/Grant Support: Bu araştırmayı desteklemek için dış fon kullanılmamıştır/The author(s) acknowledge that they received no external funding in support of this research

Telif Hakkı ve Lisans/Copyright & License: Yazarlar dergide yayınlanan çalışmalarının telif hakkına sahiptirler ve çalışmaları CC BY-NC 4.0 lisansı altında yayımlanmaktadır/Authors publishing with the journal retain the copyright to their work licensed under the CC BY-NC 4.0

ISSN: 1308-6553 **e-ISSN: 2792-0836**

ÖZET

Bu çalışma, XVIII. yüzyıl Balkan coğrafyasında etkin olmuş, melamet meşrepli bir Bektaşî şeyhi olarak tanınan Kemâleddîn Şemîmî Baba'nın hayatı ve edebî mirasına ilişkin yeni verileri ortaya koymaktadır. Anadolu'daki Bâtınî çevrelerin merkezî denetim altına alınması süreciyle birlikte Balkanlara yönelen melamet ehlinin sığınma, varlık sürdürme ve yeniden kök salma çabalarının tipik bir örneği olarak Şemîmî Baba'nın yaşamı ele alınmıştır. Bugüne dek birkaç şiirinden tanıdığımız Şemîmî Baba'nın Ahmet Tanyıldız tarafından yayımlanan mektubu vesilesiyle gün yüzüne çıkan yeni şiirleri ve biyografik ayrıntılar, onun ilmiyeden melamete geçiş sürecini, kişisel dönüşümünü ve Bektaşîliğin XVIII. yüzyıldaki Balkan yapılanmasındaki özgül rolünü daha görünür kılmaktadır. Makale, Şemîmî Baba'nın Arnavutluk'un Akçahisar (Kruja) merkezli faaliyetlerini, tarikat içindeki konumunu ve eserlerinde tebellür eden tasavvufî düşünce katmanlarını incelemekte; ayrıca daha önce yayımlanmamış bir şiirini ilmî neşir ilkeleri çerçevesinde sunmaktadır. Bu şiir, "can sermayesi"yle yapılan bir "aşk pazarlığı" olarak tasvir edilen dervişliğin bedellerini dile getirir; Balkanlarda siyasi karmaşanın yoğunlaştığı dönemde bir dervişin içsel tecrübesini belgeleyen nadir bir metin olarak önem taşır. Böylece çalışma, Anadolu kökenli dervişliğin Balkanlarda sürekliliğini ve Arnavutluk Bektaşîliğine dair yeni bir okuma imkânını gündeme getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Balkanlar, Arnavutluk, Bektaşilik, Şemimi Baba, şiir.

ŞEMÎMÎ BABA AND A NEWLY DISCOVERED POEM

ABSTRACT

This study reveals new findings on the life and literary legacy of Kemâleddîn Şemîmî Baba, a Melami-inclined Bektashi sheikh active in the eighteenth-century Balkans. Examined here as a representative case of the Melami dervishes who, following the centralisation of Batinî circles in Anatolia, sought refuge and continuity in the Balkan lands, Şemîmî Baba's trajectory exemplifies the spiritual and institutional transformations of his era. Until recently, knowledge about him was limited to a few poems; however, new biographical data and poetic material brought to light through a letter published by Ahmet Tanyıldız have illuminated his intellectual and spiritual passage from the learned establishment (ʿilmiyye) to the Melami path, as well as the particular role of Bektashism in the eighteenth-century Balkan context.

The article explores Şemîmî Baba's activities centred in Akçahisar (Kruja, Albania), his position within the order, and the layers of Sufi thought reflected in his writings. It also presents, for the first time, one of his previously unpublished poems, edited according to scholarly principles. This poem, describing dervishhood as a "bargain of love paid with the capital of the soul," bears witness to the existential costs of the mystic path and serves as a document of a dervish's experience during a period of political turmoil in the Balkans. Through this publication, the study contributes to understanding the continuity of Anatolian dervish traditions in the Balkans and proposes a new interpretive framework for Albanian Bektashism.

Keywords: Balkans, Albania, Bektashism, Şemimi Baba, poetry.

Giriş

Osmanlı Devleti'nin on altıncı yüzyıldan itibaren merkeze yaklaştırmaya çalıştığı Bâtınî çevrelerin önemli kısmı ilerleyen yüzyıllarda ehlisünnet çizgisinde hareket etmeye başlamış, on dokuzuncu yüzyıla gelindiğinde özellikle Balkanlarda heterodoks meşrep sahiplerinden geriye bireysel çıkışlardan başka siyaseten varlık gösterecek zümre kalmamıştır. Babailer olayından itibaren Anadolu'da yaşanan iktidar kavgalarının arka planında çoğu zaman Bâtınî etkiden söz edilmiş, zamanla yaygınlaşan ihbar ve kovuşturma süreçlerinden geriye kalanlar için ise yüzlerce yıldır göç güzergahı Balkanlar olmuştur. Çünkü her devirde "devlet otoritesinin güçlendiği ve Anadolu'da nispeten merkezî idarenin hükmünü icra ettiği dönemlere kadar konar göçer hayatla birlikte gezgin dervişlik de devam etmiştir." (Harmancı 2018: 268). Ömer Lütfi Barkan'ın bir kolonizatör dervişlik işlevi üzerinden izah ettiği, bu Batıya doğru göçerliğin bir tarafının da korunaklı Balkan coğrafyasında tutunmaya çalışan melametli aşıklar macerası olduğu yadsınamaz.

Melamet meşrepli pek çok ismin Balkanların korunaklı mevzilerinde kendilerine hayat şansı bulmuş olması Şemîmî Baba ve arkadaşlarının macerasından da açıkça anlaşılmaktadır. Balkan coğrafyası zorlu fizikî şartları nedeniyle bugün için bile en doğal insan sığınağıdır denilebilir. Osmanlı döneminde tasavvuf ve tarikat yapıları, özellikle Balkan topraklarında dikkate değer bir gelişim göstermiştir. Bu gelişimde Bektaşîlik, fetihlerle birlikte bölgeye taşınan en güçlü tarikat geleneği olmuştur. Bektaşî dervişleri, Osmanlı ordularının gittiği her Balkan şehrinde tekkeler, dergâhlar ve türbeler kurarak derin izler bırakmıştır. Sarı Saltuklardan bu yana yüzlerce kanaat önderi ve gezgin derviş gibi bu yolculuğa çıkan gönül erlerinden biri de Şemîmî Baba'dır. Bu hicretin sebeplerini bugüne kadar ulaşan sağlıklı kaynaklarla açıklayabilmek imkân dâhilinde görünmese de onun söylencesi ve kendi hikâyesi durumu özetlemeye yetecek düzeydedir.

Şemîmî Baba'nın Arnavutluk'taki macerası bölgenin nüfuzlu kişisi Tepedelenli Ali Paşa'dan bağımsız düşünülemez. Ali Paşa'nın, Bektaşî muhitlerinden bilgi toplamak amacıyla Şemîmî Baba'ya intisap ettiği ve bu ilişkilerin siyasi amaçlar taşıdığı ileri sürülmektedir (Kiel 2002: 295). Şemîmî Baba'nın şehirdeki nüfuzu, zaman zaman içtimaî karışıklıklara yol açmış ve bu durum, şehirdeki diğer nüfuz merkezleriyle çatışmalara neden olmuştur. Örneğin, Toptan ailesiyle yaşanan ihtilaflar sonucunda Şemîmî Baba, Akçahisar'dan zorunlu olarak ayrılmak zorunda kalmış, bu olaylar bölgede önemli sosyal değişimlere yol açmıştır (Kiel 2000: 322).

Kemâleddin Şemîmî Baba

Kemâleddin Şemîmî Baba, on sekizinci yüzyılda Balkanlarda etkili olmuş önemli bir Bektaşî şeyhidir. Akçahisar'da kurduğu dergâhın yanı sıra, Göriçe'nin Melçan Köyü, Elbasan ve Tepedelen'in Koştan Köyü gibi bölgelerde de tekkeler açtırmıştır. Ayrıca, Abdullah Baba ve Baba Tâhir aracılığıyla Yunanistan ve Girit'te de Bektaşî tekkelerinin kurulmasına öncülük etmiştir. Bu faaliyetleriyle yalnızca tarikatın Balkanlardaki yayılımını sağlamamış, aynı zamanda birçok Bektaşî müridi yetiştirmiştir (Alî Emîrî 2018: 48-54; Degrand 1901: 210; Hasluck 1929: 549-550; Elsie 2010: 413; İzeti 2014: 295-297).

Şemîmî Baba'nın doğum yeri ve yılı konusunda kaynaklarda farklı bilgiler yer alır. Türkçe kaynaklar kesin bir tarih vermezken, Robert Elsie onun 1748 yılında Akçahisar'da doğduğunu ve ilk yıllarını Köprülü (Veles) kasabasında geçirdiğini belirtir (Elsie 2010: 413). İstanbul'da eğitim görmüş bir din âlimi olarak Arnavutluk'a giden Şemîmî Baba'nın burada da ilmî bir hayat sürmesi beklenirdi. Ancak süreç içinde dünya görüşünde belirgin bir değişim yaşadığı anlaşılmaktadır. Bazı kaynaklar onun medresede eğitim gördüğünü ve bir süre dersiâmlık yaptığını kaydeder (Ergun 1944: 184). Buna karşın Arnavutluk'ta karşımıza çıkan kimliği, artık melâmetli bir gezgin derviştir. Bu durum, onun bağlı olduğu sosyal sınıfla bağlarını kopardığını, neredeyse bin yıl önce İslâm coğrafyasında örneğini gördüğümüz, ilmiye sınıfından kaydını alıp seyahatli dervişliği tercih eden melâmetliler macerasıdır.

Kemâleddin Şemîmî Baba hakkındaki bilgilerimiz, onun Arnavutluk sınırları içerisinde yer alan İşkodra'nın Akçahisar (Kruya/Kruja) kasabası yakınlarındaki Fushe-Kruja kalesinde kabri bulunan bir zat olduğu ile sınırlı iken eklenen yeni bilgiler onu daha iyi tanımaya olanak sağlamıştır. Balkanlarda faaliyet göstermiş bir Bektaşî şeyhi olan Şemîmî Baba'nın elde ettiği nüfuzu ve özellikle hayatına ait yeni bulguları, bilinmeyen bir mektubunu ve bu mektup vesilesiyle gün yüzüne çıkan yeni şiirlerini Ahmet Tanyıldız'ın yayımladığı makale (Tanyıldız 2018) ortaya çıkarmıştır.

Şemîmî Baba'nın yazdığı anlaşılan bu mektupta hayat hikayesine dair yeterince bilgi verilmiştir. Mektuptan anlaşıldığı üzere, Bektaşîliğin Anadolu'da sorunlu bir döneme girdiği zamanda Balkanlara yönelen Şemîmî Baba, oradaki tehlikeli havaya doğrudan maruz kalmıştır. Rivayetlere göre kaderinin farkında ve şehit olacağını bile bile bu bölgeye gitmiş, nitekim kendi menkıbesinde anlatıldığı üzere, inziva hayatı süren birçok Bektaşî arasında bir sığınak bulma ümidiyle bu coğrafyaya yönelmiştir (Tanyıldız 2018: 559-560).

Tarih boyunca birçok örneği görülen ilmiyeden melâmete geçiş, bir tür içsel dönüşüm ve dünya görüşü değişimi olarak yorumlanır. Şemîmî Baba da 'babalar' arasına karışmadan önce medrese kökenli bir eğitim süreci yaşamış, ancak ruhsal doyumu tasavvufta bulmuş bir bilge olarak öne çıkmıştır. Bazı kaynaklarda onun Nakşibendî meşrebinden olduğu belirtilse de Arnavutluk'taki tüm anlatılarda bir Bektaşî dervişi olarak anılır. İncelenen mektubunda, kendisini açıkça Hacı Bektaş Veli bağlısı olarak tanımlamaktadır (Tanyıldız 2018: 561-562). Bu hazin hayat hikayesinin de burada sonlandığı ve Şemîmî Baba'nın mezarının İşkodra'nın Kruja (Akçahisar) kasabası yakınlarındaki Fushe-Kruja kalesinde bulunduğu bilinmektedir.

Şemîmî Baba'nın edebî mirası, tasavvufî şiirleriyle sınırlı görülmüştür. Elimizdeki bilgiler, onun hece vezniyle yazılmış bir koşması (Aksoyak 2020) ve iki gazelinin yanı sıra, mektubunda üç gazel, üç dörtlük, bir kıta ve bir müfred şiirinin bulunduğunu (Tanyıldız 2018: 552) göstermektedir. Şiirleri, onun tasavvufî düşüncesini ve estetik anlayışını yansıtır. Şiirlerinin dili ve üslubu, Türkçeyi iyi bildiğini ve edebî yeteneğinin yüksek olduğunu ortaya koymaktadır.

Şemîmî Baba'nın eserlerine yansıyan dünya görüşü ve meşrep çizgisi, kendisini itham edenlerin eline fırsat verecek mahiyette sınır ihlalleri içermez. Ondan kalan mektuptan anlaşıldığı üzere Derviş Kemâleddin Baba, dönemin zorlu koşullarında tutunmaya çalışmış ama inandıklarını edebî eserleri ile yüksek perdeden söylemekten geri durmamış bir gönül eridir. Gıyabına söylenenleri bertaraf etmek ve kendi hakikat yolunu savunmak üzere canı pahasına bir mücadele içinde olmuştur. Mektubu ve elimize geçen birkaç şiiri onun kınama yolunda öngörülen zorlukların farkında olduğunu göstermektedir. Şiirleri üslup bakımından benzerlik göstermekle birlikte ve meşrepçe de uyum içerisindedir.

Bizim aşağıda ilk kez neşrini aktardığımız 19 beyitlik şiir, adı geçen mektupta ve kendisinden haber veren kaynaklarda yer almaz. Makale ekindeki tıpkıbasım, bana yıllar önce bir fotoğraf olarak gönderip daha sonra hangi yazmada yer aldığını hatırlamayan Ahmet Memoğlu'nun şahsi kütüphanesindeki yazmada yer almaktadır. Bu şiirin başka bir nüshasına da şu ana kadar rastlanmamıştır. Şiirin neşri, Tepedelenli Ali Paşa döneminde adından önemle söz edilen Kemâleddin Şemîmî Baba'nın edebî şahsiyetini anlamak üzere bir katkı sağlayacak mahiyettedir.

Dahası şiir, erler yolunun zorluklarından haber vermekle birlikte yüksek perdeden bir haklı duruş sahibinin sesini duyurmaya çalışır. Ondan bize kalan mektup ince bir dikkatle değerlendirildiğinde bu şiirin Şemîmî Baba'nın veda şiiri mahiyetinde olduğu duygusu oluşmaktadır. *Nice ser ol rezmgâhda top gibi galtândır* (8. beyit) mısraında bu yolda kesilen başlardan ve devamındaki *'Aşk bâzârında cândan gayrı yokdur bir metâ'/Cân satılır cân alınır böyle bir dükkândır* beytinde gönül yolunun hayata mal olan mukadderatından söz eder. Bu bakımdan şiir, Şemîmî Baba'nın yaşam öyküsüne dair de bir bulgu mahiyetindedir.

Sonuç

Kemâleddin Şemîmî Baba'nın hayatı, yalnızca bir dervişin kişisel serüveni değil, aynı zamanda Osmanlı döneminde Balkanlardaki heterodoks geleneğin varlık mücadelesinin de bir aynasıdır. Onun hikâyesi, Anadolu'daki baskıcı atmosferden uzaklaşıp Balkan coğrafyasına sığınan pek çok melâmetli sûfînin izlerini taşır. Şemîmî Baba'nın Akçahisar'da kurduğu dergâhlar, açtığı tekkeler ve yetiştirdiği müritler, Bektaşiliğin bu topraklarda kök salmasını sağlayan manevi damarların sürekliliğini göstermektedir.

Şemîmî Baba, ilmiyeden melamete uzanan yolculuğunda hem içsel bir dönüşümü hem de dönemin siyasi ve toplumsal dalgalanmalarını yansıtmıştır. Onun mektubu ve şiirleri, bir Bektaşî dervişinin yalnızca inanç alanında değil, düşünsel ve edebî düzlemde de nasıl bir direniş hattı kurduğunu belgelemektedir. Yazdıkları, onu çevreleyen kuşatılmışlığa rağmen, inandığı hakikati savunma cesaretinin birer tezahürüdür.

Bugün Arnavutluk sınırlarındaki Fushe-Kruja kalesinde yatan Şemîmî Baba, Anadolu'dan Balkanlara uzanan uzun bir manevî zincirin unutulmuş halkalarından biridir. Onun hikâyesi, kolonizatör derviş söyleminin ötesine geçerek melamet ehlinin sığınak arayışına, yalnızlığa ve teslimiyetin derin anlamına işaret eder. Bu yönüyle Şemîmî Baba, tarihî bir şahsiyet olmanın ötesinde, zamana direnmiş bir manevî duruşun sembolü, Arnavutluk Bektaşîliğinin de acıklı bir hikâyesidir.

Güfte-i Şemimi Baba

Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilâtün / Fâ'ilün

– + – – / – + – – / – + – – / – + –

1. Ey birâder râh-ı 'aşkı sanma kim âsândır
Gûş-ı cânla gûş edin bu söz saŋa bürhândır

Şîn-i 'aşkın nokta-i ferdi gibi 'aşk üstüne
Kim ki geçdi bil anı şâhenşeh-i devrândır

Her kişi olmaz müyesser sadr-ı 'aşka geçmege
'Aşk tahtında oturan mutlakâ sultândır

4. Dört kitâbıŋ şerhini gel nokta-i vâhidde gör
Münkir olma bu söze kim nutk-ı Şâh Merdân'dır

Baŋa üstâd-ı ezel böyle virip ahbâr-ı 'aşk
Dile gelmez dört kitâbdan gayrı bir dîvândır

Ey nice nâmerdler kim da'vî-i 'aşk eyledi
Bilmedi kim râh-ı müşkil bahr-i bî-pâyândır

7. Ey esîr-i nefs benlik da'vîsin terk eyle kim
'Âşık-ı sâdık olanlar hâk ile yeksândır

Kârzâr-ı 'aşkda saf saf olupdur 'âşıkân
Nice ser ol rezmgâhda top gibi galtândır

'Aşk bâzârında cândan gayrı yokdur bir metâ'
Cân satılır cân alınır böyle bir dükkândır

10. Remz-i 'aşkı böyle kılmış muhtasar üstâdlar
Şeş cihetden gayrı cândan râhı yok meydândır

Emr-i Hak'la tâ ezelden 'âdet-i merdân budur
Cân-ı 'âşık dâimâ sermâye-i cânândır

Şehr-i ‘aşka girmege âlet gerekdir ‘âşıka
Kîl ü kâl ü zühd ü takvâ anda pes noksândır

13. Zûr-ı bâzû ile hırs u kibr ü kîn ile hased
‘İlm ü ‘akl ü fikr ile idrâk ü his hayrândır

Hem hayâl ü hem kıyâs ü fehm ü fazl ile hüner
‘Âlem-i ‘aşkıŋ yolunda cümle ser-gerdândır

‘Âdet oldur ‘âşıka ma‘şûkdan gelse cefâ
Cân ile minnet bilip kim aŋa ol ihsândır

16. Her kime kim yâr olmazsa bu dört âlet aŋa
Da‘vâyı terk eylesin vallâh sözü yalandır

Câna minnet ‘âşıkı ma‘şûka vâsıl eyleyen
Göŋlü sûzân gözü giryân cigeri biryândır

‘Âşık-ı sâdık olan gelsin sözüm gûş eylesin
Rehberi bunlar olup sabr anda nerdübândır

19. Ey ŞEMÎMÎ câhile gâyet sözü mestûr it
‘Ârife âb-ı hayât ü hikmet-i Lokmân’dır

Kaynakça

Aksoyak, İ. H. (2020). Şemimi Kemaleddin, Türk Edebîyatı İsimler Sözlüğü, https://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/semimi-kemaleddin

Alî Emîrî Efendi (2018). İşkodra Vilâyeti Osmanlı Şairleri, Haz: Hakan T. Karateke, Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları.

Barkan, Ömer Lütfi (1942). Osmanlı İmparatorluğunda Bir İskân ve Kolonizasyon Metodu Olarak Vakıflar ve Temlikler, I. İstila Devirlerinin Kolonizatör Türk Dervişleri ve Zâviyeler, Ankara: Vakıflar Dergisi, II, 279-386.

Degrand, A. (1901). Souvenirs de la Haute-Albanie, Paris: H. Welter.

Elsie, Robert (2010). Historical Dictionary of Albania, Toronto: The Scarecrow Press.

Harmancı, M. E. (2018). Melamet Karşısında Kaygusuz Abdal, Divan Edebîyatı Araştırmaları Dergisi 21, İstanbul 2018, 265-278.

Hasluck, F.W. (1929). Christianity and Islam Under The Sultans, The Clarendon Press, Oxford University.

İzeti, Metin (2014). Balkanlarda Tasavvuf, İstanbul: İnsan Yayınları.

Kiel, Machiel (2000). Bektaşi Ocağının Arnavutluk'taki Kuruluş Tarihine Dair Bir Not, (Çev: Cemal Çakır), Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi, 13, 320-326.

Kiel, Machiel (2002). Kruya, İslâm Ansiklopedisi, Ankara: TDV Yayınları, 26, 293- 295.

Köprülü, M. F. (1939). Mısır'da Bektaşilik. Türkiyat Mecmuası, 6, 13-39.

Şemimi Baba, Kemaleddin (TY). Nâme-i Kemaleddin Şemimi Baba, Mecmûa-i Eş'âr, Milli Kütüphane, Yazma Eserler, 06 Hk Yz. A 252, vr. 54-55 ve 118-123

Tanyıldız, Ahmet (2018). Akçahisar (Kruya) Bektaşi Tekkesi Şeyhi Şemimi Baba ve Bilinmeyen Bir Mektubu, Ankara: IV. Uluslararası Alevilik ve Bektaşilik Sempozyumu Bildiriler Kitabı, 18-20 Ekim 2018, II, 547-574.

Zilfi, M. C. (1988). The Politics of Piety: The Ottoman Ulema in the Postclassical Age (1600-1800), Minneapolis: Bıbliotheca Islamica.

EK:

Tıpkıbasım